

Unelmiaan voi tavoitella ja elää myös aikuisiällä! – URAJUTTUJA osa 8

Mihin ammatillinen koulutus voi viedä ja millaisiin töihin sen kautta voi päästä? Jokaisessa jaksossa juontaja Maija Peltomäen vieraaksi saapuu yksi ammattikoulun käynyt tai sitä käyvä henkilö kertomaan oman uratarinansa. Miten haaveista tuli totta vai tuliko sittenkään? Sarja on tuotettu osana Keski-Suomen Ely-keskuksen rahoittamaa (ESR) Satauraa ammatillisesta! -hanketta.

Podcast-vieraamme Sisko Kytömaa on alanvaihtaja: hän innostui aikuisiällä tavoittelemaan omia unelmiaan, toteuttaa niitä hieroja-yrittäjänä ja motivoi myös muita suuntaamaan kohti omaa hyvinvointia ja unelma-alaa. Siskolla on takanaan monipuolinen työura suurtaloukokkina, myyntineuvottelijana ja esimiehenä - ihmisten hyvinvointi ja auttaminen sekä ihmisten kanssa toimimien ovat aina olleet lähellä hänen sydäntään. Nämä asiat motivoivat häntä opiskelemaan hierojan ammattitutkinnon ja toimimaan hierojana. Kuuntele, millainen on hierojan tyypillinen työpäivä? Millainen tyyppi pärjää hierojan työssä? Miksi anatomiaan kannattaa perehtyä niin, että sen hallitsee rutiinilla – kuten pyörällä ajon?

Äänitteen kesto: 20 min

MP: Maija Peltomäki, juontaja

SK: Sisko Kytömaa, vieras

[tunnusmusiikki alkaa soida]

MP: Hei, tervetuloa kuuntelemaan URAJUTTUJA podcastia. Minä olen Maija Peltomäki ja toimin tämän podcast-sarjan juontajana. Tämän podcastin tarkoituksena on tuoda esille monipuolisesti erilaisia uratarinoita: minne ihmiset ovat löytäneet tiensä ammatillisen koulutuksen jälkeen. Hyppää mukaan!

[tunnusmusiikki alkaa soida]

MP: Tänään meillä on vieraana Sisko Kytömaa, tervetuloa.

SK: Kiitos.

MP: Lähdetään liikkeelle ihan vähän opiskelutaustasta. Eli kerro vähän meille, että mitä olet opiskellut?

SK: Elikä, peruskoulun jälkeen, opiskelin suurtaloukokiksi. Ja sitten, siin on ne opiskelut, ja sittenhän nyten työuran jälkeen tai aikana, niin lähdin opiskelemaan sitten hierojan ammattitutkintoa.

MP: No, sitte vähä voisit kertoa työurastasi myöskin. Eli missä olet ollut töissä, mitä kaikkee olet kerinnyt tekemään?

SK: Kuinka kaukaa lähdetään [naurahtaa]? Kesätöistä?

MP: Ihan voit lähtee kertomaan, kuulijoita voi monesti kiinnostaa, et minkälaisii polkuja olet kulkenut tähän mennessä.

SK: Kaupassa oon ollu töissä, ja sitten oon ollut varuskunnan siel vaatekorjaamolla, kunnalla nurmikkoo leikkaamassa, Broilertalolla oon ollu broilereita käsittelemässä. Ja sitte oon tietyst ollu keittiöllä töissä, niinku sanoin, et suurtaloukokiks opiskelin. Ja työura sitten alko HK:lla -96. Ja siellä olin tuotannon töissä kaks vuotta, jonka jälkeen hain asiakaspalveluun. Ja siellä työskentelin

21 vuotta, myyntineuvottelijana ja esimiesasemassa. Jonka jälkeen sit aattelin, et nyt voi tehdä jotain muutaki ja lähdin opiskelemaan sitte hierojan ammattitutkintoa.

MP: Joo. Palataan tähän nykyiseen työhösi sitten vähän myöhemmin viel lisää. No osaatko sanoo, että miten tavallaan sinusta tuli sinä. Että ku kerroit tässä, et on monenlaista työkokemusta ja oli nää sun suurtalouskokin tota opinnot, ja sitten, mihin nyt olet niin ku ohjautunut. Mitkä asiat ehkä on vaikuttanut siel taustalla näihin kaikkiin, ja siihen, että mitä olet tänä päivänä?

SK: Joo, ehkä toi suurtalouskokki tai yleensäkin ruoanlaitto, ni totta kai oli lähellä sydäntä. Mutta et toi, sit siin tuli koulun jälkeen semmonen onnellinen tilanne, että sain lapsen ja sitten tuli toinen lapsi. Keittiöyhteisössä on paljon tietysti ihmisiä töissä, ja samoin sitte kun HK:lle menin töihin, ni paljon ihmisiä ja sitten kuitenkin oon semmonen, et tykkään ol yksinkin. Ehkä sitä kautta sitte, ni tässä ollaan. Ja jotekin se kutsumus sit taas siihen, että ihmisten kans toimiminen on ain ollu lähellä sydäntä ja ihmisten auttaminen, ni se on johtanu kyllä tähän, tähän nykyiseen ammattiin.

MP: Joo, monet asiat siellä vaikuttanut tilanteeseen. Joo. No tässä ehkä vähän kuvailitkin tätä, et miten päädyit niin ku koulusta töihin ja nykyiseen työhösi. Eli kun opiskelit suurtalouskokiksi, ni sen jälkeen oli sit tää HK ja siel oli aika pitkä aika. Ja sitte vaihdoit ihan niin ku alaa, ja siitä oot sit työllistynyt.

SK: Kyllä.

MP: Joo. No mitä sä aattelet, et minkälaisii eväitä yleisesti ottaen ammatillinen koulutus on niin ku antanut ajatellen työelämää?

SK: Siis hyvinkin paljon. Et siis sillon nuorena just se ammattikoulun käyminen oli näin jälkikäteen ajateltuna tosi ehdoton asia. Et se opetti monia asioita elämisessä ja olemisessä, et se anto tosi paljon. Ja sitten, jos ajatellaan tätä nykyistä ammattia, ni oisko tätä muuten voinut oppia. Et olihan tää monimuoto-opiskelua, mut et semmonen niin ku koulus oleminen, tai se et joku kertoo asioita anatomiasta, käydään yhdes läpi. Ja se, et sä konkreettisesti hoidat asiakkaita, ja sua neuvotaan siinä ja tiedät miten toimitaan, ni kyl ammattikoulul on suuri merkitys siihen, niillä opetuksilla.

MP: Kuulostaa, et siinä luodaan tavallaan se kivijalka tai pohja sille ammattitaidolle.

SK: Kyllä.

MP: No mennään sitten vähän tähän nykyiseen työhösi, mitä vähän tos jo raotit. Eli hierojana toimit, niin kerro vähän nykyisestä työstäsi.

SK: Elikä päivä koostuu siitä, että meen sinne reilust aikasemmin, eli noin tuntia aikasemmin meen työpaikalle. Ja sit katon, et tila on siisti ja katson asiakastietolomakkeet valmiiks. Ja se, et kaikki toimii ja on kunnossa, ja aineit on riittävästi. Ja sit asiakas, asiakkaita tulee siihen, ni haastattelen heitä. Jos on ensimmäinen kerta, kun asiakas tulee, ni sit tehdään vähän isompi, laajempi tutkimus hänelle ja liikeratoja sun muita testillaan. Ja kuunnellaan, mitä asiakas kertoo. Jos taas on semmonen jatkokäynti, ni sitte tota muutamal haastattelukysymyksellä täsmennetään sitä, mitä aluetta hoidetaan, et mimmosii tuntemuksii asiakkaal on. Et jos niska ja hartia kipee, ni se ei välttämät tarkota, et sielt lähdetään liikkeelle, vaan se voi hyvin olla vaikka tost pakaran yläosasta lähdetään. Ja sit tosissaan hoidetaan asiakas ja asiakkaiden välil tietysti desinfioidaan ja siivotaan paikat. Ja sitte päivän päätteeks on vielä semmone tilojen siistiminen ja asiakirjojen poislaittaminen, valmistelen vähän seuraavaa päivää.

MP: Aika, aika monipuoliselta kuulostaa.

SK: Kyllä.

MP: Joo, osaatko sanoa noin suurin piirtein, montako asiakasta päivän aikana kerkeät ottamaan vastaan?

SK: Se vaihtelee, koska hieronnan mitat tietysti vaihtelee, ihan puolesta tunnista kahteen tuntiin. Mut et tota pääasiallisesti kuusi, mutta joinain päivinä voi olla neljä ja joinain kahdeksan.

MP: No siinä saa olla itsekin aika laill semmonen fyysisesti jaksavassa kunnossa ja henkisesti jaksavassa kunnossa, kun on paljon asiakkaita ja töitä.

SK: Kyllä ja se mikä tämän myötä tulikin, niin oli aivan ihana asia sekin, et tulee kiinnitetty omaan hyvinvointiin huomiota. Se et mitä syöt, sit pitää tai tulee liikuttua. Just se, että toi kun sanoit, että henkinen jaksaminen, niin se levon merkitys on myös hyvin suuri.

MP: Joo, ja varmaan työskentelyergonomia ja kaikki tämmönen, [SK: Joo kyllä] on tärkeitä.

SK: Kyllä.

MP: Joo, no mitä sanoisit, et ku kuvasit tässä nyt tyypillistä päivää, et mitä hierojan päivään kuuluu. Niin mikä on ehdottomasti parasta työssäsi?

SK: Se et saa ol asiakkaiden kans tekemisissä. Ja varsinkin, jos joku kokee, et saa avun siitä. Ja asiakas palaa takasin. Niin se ihmisten kans tekemisissä oleminen on hieno asia.

MP: No mitä ajattelet, et minkälaista osaamista erityisesti työsi vaatii? Ja jos pitäis määritellä jotenkin, et minkälainen tyyppi pärjää tämän tyyppisessä työssä, ni mitä sanoisit?

SK: No ainakin anatomia täytyy kyllä tuntea ja tietyst se, että tulee erilaisten, hyvinki erilaisten ihmisten kans toimeen. Ja varmasti kaikki pärjää, kunhan tähänkin on intohimoa.

MP: Mm, nii sen kiinnostuksen se varmasti vaati.

SK: Nii.

MP: Kyllä. No ehkä vähän kuvasitkin tos alkuun, ku juteltiin, että miten päädyit opiskelemaan. Mutta haluatko lisää jotenkin avata sitä, miten päädyit sitte juuri lukemaan hieronnan ammattitutkintoa ja mitkä asiat niin ku kiinnosti tällä alalla?

SK: Joo, koska sit taas tää ihmisten kans tekeminen tai heidän hyvinvointis, on ollu pitkään, jos ei jopa aina, niinku lähellä sydäntä. Niin tota ja sitte ku ikää tuli lisää, ni ajattelin, että onko se työ, missä mä olin sillo, et oliko se mitä mä teen ihan aina, samaa tulevaan asti. Mut sit jostain sain sen rohkeuden lähtee, ku pitkään olin miettinyt, et jotain vois tehdä muutaki, ku vaan yhtä asiaa. Niin sit sain siitä kimmokkeen ja tämä tota WinNovan just, tämä koulutus oli se, joka osui silmään, ni sillon ajattelin, että nyt on se hetki.

MP: Asiat vaa niin ku lokahti ja tapahtui [SK: Nii.] oikeessa kohtaa. Joo, no olet myös samalla sitte yrittäjä, kun tätä hierojan ammattia toteutat. Niin mikä sun mielestä on siinä yrittäjyydessä mukavinta?

SK: No se, että voi itse valita työpäivänsä pituuden ja sitten, et mihin aikaan aloitan. Ja se, että kerran ku oon yksinyrittäjä, ni tota sitte vastaan siitä kaikesta.

MP: Eli vastuu ja vapaus.

SK: Kyllä.

MP: Joo. No mitä ajattelet, mikä sitten yrittäjyydessä on ehkä vaikeinta tai haasteellisinta?

SK: Mmm, mä kerron ehkä sit ku semmonen tulee [naurahtaa]. Ei ainakaan vielä.

MP: Aika ihana kuulla! Joo, no onko jotain, mikä yllätti eniten silloin, kun aloitit yrittäjäksi siinä alkutaipaleella?

SK: Joo, positiivisesti kyllä yllätti se, että työllistyin niin hyvin. Että ensin aloitin tosissaan opiskelijahieronnat kotona ja sitte ku valmistuin, ni aika pian oli selvää, että en pysty tätä enää kotona tekemään, että otin sitten toimitilan siihen.

MP: Joo, eli asiakkaita on riittänyt.

SK: Kyllä kiitos.

MP: [Naurahtaa] Joo, ja se täytyy kertoa siitä, et olet hyvä myös siinä mitä teet, kun asiakkaita tulee ja riittää.

SK: Näin uskoisi.

MP: Se on parasta palautetta.

SK: Kyllä.

MP: Joo. Millaisia eväitä sitte ammatillinen koulutus antoi yrittäjyyteen liittyen? Kun puhuttiin aiemmin siitä, että mitä ammatillinen koulutus on antanut, niin ku siihe ammattiin liittyvää.

SK: Joo, elikä tota meil oli se yrittäjäosuus siinä, minkä koen, et se oli erittäin hyvä. Ja siellä laadittiin tämä liiketoimintasuunnitelma, josta puhuttiin, et olis mahdollista tai hyvä tehdä huoneen taulu. Ja se liiketoimintasuunnitelma on mielestäni nimenomaan sen huoneentaulun arvonen, koska sitä muutetaan sitä mukaan, kun se muuttuu. Mut et siel on se perusta ja ne lukemat, et minkä takia tätä työtä kannattaa tehdä ja olla yrittäjänä, että katotaan myös, et mitä viivan alle jää.

MP: Eli hyvät perusteet sitte myös siihe yrittäjyyteen.

SK: Kyllä.

MP: Joo. No minkälaisii vinkkejä ehkä haluaisit antaa muille, ketkä haaveilee opiskelevansa joskus hierojaksi ja sitten olevansa yrittäjä?

SK: No ensinnäki, et jos kokee, et se on se kutsumustyö tai se unelma-ammatti tai jotain, ni sit ilman muuta sitä kohti. Ja se, että se intensiivinen opiskelu ja mitä meillekin silloin noi edellisen vuoden opiskelijat kävivät sanomassa, että anatomia, lukekaa lukekaa. Ni se kannattaa alottaa heti alussa, koska se on hyvinkin se, mikä tähän hierojan ammattiin liittyy. Että koska ne lihakset ja luut, et tietää, miten ne kulkee siellä. Ja sit tiedetään, miten pystytään niihin apu ja helpotus saamaan. Ni ja ennen kaikkee se, että tota ottaa sen siltä kantilta, tai ite otin ainakin siltä kantilta, että kun mä tän opiskelen kerralla hyvin, niinku vähän ku pyörälläajo, ni sit se on siinä.

MP: Oikeestaan kaiken perusta.

SK: Nii.

MP: Joo. No siirrytään sitten tästä yrittäjyydestä ja hierojan ammatista vähän muihin kysymyksiin. Mikä on semmonen taito tai asia, josta olet itsessäsi ylpeä?

SK: Kyl se on semmonen määrätietoisuus ja niin ku asioiden loppuun vieminen, et harvoin jätän asioita kesken. Ja positiivisuus ja iloisuus.

MP: Joo, hyviä asioita. Sitte päästää tämmösii hauskoihin sekuntikysymyksiin ja saat vastata ihan mitä ensimmäiseksi tulee mieleen. Ootko valmis?

SK: Oon.

MP: Joo. Lapsuuden haaveammatti?

SK: Parturi-kampaaja.

MP: Noniin, eli asiakaspalvelua sekkin. Missä olet erityisen hyvä?

SK: Hmm, mä teen hyvii kakkuja.

MP: Ooo, ihanaa, leipominen on kivaa.

SK: Niin on, terapeutista.

MP: Joo. Missä olisi kehitettävää?

SK: Varmaankin kaikessa, mutta ne tulee sit asia kerrallaan, ja sit mennään kohti määränpäättä.

MP: Joo. No mikä on sun intohimo?

SK: Työ ja leivonta.

MP: No mistä turhaudut?

SK: Aikaan saamattomuudesta.

MP: Mikä saa sut nauramaan?

SK: Hyvät vitsit.

MP: Mikä on sun salainen pahe?

SK: Ei mul oo salaisii paheita, mut mä syön tosi paljon suklaata.

MP: Tää on muute tosi monel vieraalla, ja oon sanonut, et tunnistan myös itseni tuosta. Suklaa on hyvää. No mikä on sun lempipaikka?

SK: Lempipaikka on sohva, viltti, kynttilänvalo.

MP: [Naurahtaa] Ihana. No sitte vielä ihan loppuun ennen kun lopetellaan. Niin mikä olisi neuvosi ammattikoulussa olevalle itsellesi?

SK: Tätä kysymyst mä mietin pitkään. Mutta jos mä saisin itselleni kertoo sinne tän asian, ni mä sanoisin, et mä oon tosi ylpee susta, et sä menit kohti sun unelmii ja sä toteutit ne.

MP: Aa, ihana [naurahtaa]

SK: Tai toteutat niitä.

MP: Joo. No entä sitte, jos antaisit neuvon nyt ammattikoulua käyville opiskelijoille?

SK: Se et kuuntelee sydäntään. Että ku mä mietin tätäkin, et kaikki ei välttämät, jos ajatellaan, et peruskoulust valmistutaan tai valitaan joku ammatti, ei se välttämättä kerralla oo se oikee. Mut opiskele sitä, koska jokaisesta opinnosta on ihan varmasti hyötyä siin elämän varrella. Ja sitte ku toteuttaa sitä ammattii, ni tota noi tietää varmasti itsekin, et onko se hyvä. Se voi sil hetkel tuntuu hyvältä, mut muutoksen voi aina tehdä, jos tuntuu et jonnekin muualle päin on kutsumus. Ni olen sitä mieltä, että aina kohti unelmia.

MP: Kiitos haastattelusta.

SK: Kiitos.

ämä podcast-jakso on tuotettu osana Keski-Suomen Ely-keskuksen rahoittamaa ESR-hanketta Sata uraa ammatillisesta!. Hanke kehittää koulutuksesta työelämään ja työelämästä koulutukseen siirtymistä tukevia jatkuvan oppimisen menetelmiä ja palveluita. Hanke monipuolistaa koulutuksen ja työelämän vuorovaikutusta sekä yhteistyötä. Hanketta koordinoi WinNova, osatoteuttajia ovat Kankaanpään opisto ja Sataedu.

[tunnusmusiikki alkaa soida]